

TALOUDELLINEN RAPPIO JA PROLETAARINEN TOIMINTA SITÄ VASTAAN

Tässä numerossa julkaistaan tehdaskomiteoiden konferenssin²⁰ hyväksymä päätöslauselma rappiotilan taloudellisia ehkäisytoimenpiteitä koskevasta kysymyksestä.

Tämän päätöslauselman perusajatuksena on kapitalistien ja tuotannon *todellisen* valvonnan ehtojen asettaminen porvariston ja pikkuporvarillisten virkamiesten hokemaa valvontafraasia vastaan. Porvarit valehtelevat uskotellesaan, että valtion suunnitelmalliset toimenpiteet kapitalistien kolmin- ellei kymmenkertaistenkin liikevoittojen turvaamiseksi ovat „valvontaa”. Pikkuporvarit luottavat puolittain naiivisti, puolittain omanvoitonpyyteisesti kapitalisteihin ja kapitalistiseen valtioon tyytyen valvonnessa aivan tyhjänpäiväiseen virkamiesmäiseen hahattuun. Työläisten hyväksymä päätöslauselma asettaa etualalle *tärkeimmän*: 1) miten voidaan tehdä niin, että todellisuudessa „ei suojeltaisi” kapitalistien liikevoittoja; 2) että saataisiin poistetuksi liikesalaisuutta peittävä verho; 3) että työläiset saisivat valvontalaitoksissa enemmistön; 4) että järjestelyä (valvonnan ja johdon järjestelyä), kun se on järjestelyä „yleisvaltiollisessa mittakaavassa”, ohjaisivat työläisten, sotilaiden ja talonpoikien edustajain Neuvostot *eivätkä kapitalistit*.

Muussa tapauksessa kaikki keskustelut valvonnasta ja säännöstelystä ovat pelkkää sanahelinää tai jopa suoranaista kansan pettämistä.

Ja juuri tätä totuutta vastaan, jonka jokainen luokkatietoinen ja ajatteleva työläinen käsittää heti, ovat nousseet pikkuporvaristomme johtajat, narodnikit ja menshevikit („Izvestija”, „Rabotshaja Gazeta”). Monesti meidän ja

heidän välillään horjuneet „Novaja Zhizn” lehden kynäilijät ovat valitettavasti luisuneet tällä kertaa heidän puolelleen.

Toverit Avilov ja Bazarov peittelevät pikkuporvarillisen herkkäuskoisuuden, sovittelun ja virkamiesmäisen haihatelun suohon „lankeamistaan” marxilaissointuisilla todisteluilla. Tarkastelkaamme näitä todisteluja.

Puolustaessamme Organisaatiobyroon tekemää (konferenssin hyväksymää) päätöslauselmaa me pravdalaiset muka poikkeamme marxilaisuudesta syndikalismiin!! Hävetkää, toverit Avilov ja Bazarov, tuollainen huomiokyvyyttömyys (tai tuollainen vääristely) on ominaista vain „Retshille”²¹ ja „Jedinstvolle”²²! Meillä ei ole jälkeäkään mistään sellaisesta kuin hullunkurisesta rautateiden siirtämisestä rautatieläisten haltuun tai nahkatehtaiden siirtämisestä nahkuriin käsiin, meillä on *työläisten suorittama valvonta*, joka muuttuu työläisten suorittamaksi tuotannon ja jakelun täydelliseksi säännöstelyksi, viljan ja teollisuustuotteiden y.m. vaihdon „yleisvaltakunnalliseksi organisaatioksi” („vetämällä laajalti mukaan kaupunki- sekä maaseutuosuuskauppoja”), meillä on vaatimus „*kaiken* valtiovallan siirtämisestä työläisten, sotilaiden ja talonpoikien edustajain Neuvostojen käsiin”.

Ainoastaan ne, jotka eivät ole lukeneet päätöslauselmaa loppuun tai eivät osaa lukea, saattaisivat nähdä siinä rehellisesti syndikalismia.

Ja ainoastaan pedantit, jotka ovat ymmärtäneet marxilaisuuden niin kuin sen „ymmärsivät” Struve ja kaikki liberaaliset virkamiehet, voivat järkeillä: „valtiokapitalismin yli harppaaminen on utopiaa”, „itse säännöstelytyypin täytyy meilläkin säilyttää valtiokapitalistinen luonne”.

Ottakaa sokerisyndikaatti tai valtion rautatiet Venäjällä tai öljykuninkaat j.n.e. Mitä se on, ellei valtiokapitalismia? Voidaanko „hypätä” sen yli, *mikä on jo olemassa?*

Siinähan asian ydin onkin, että ne ihmiset, jotka ovat muuttaneet marxilaisuuden jonkinlaiseksi „porvarillisenpuisevaksi” opiksi, *väistävät* elävän elämän asettamia konkreettisia tehtäviä, elämän, joka on käytännössä yhdistänyt Venäjällä teollisuuden syndikaatit ja maaseudun pientalonpoikaistalouden, väistävät näitä konkreettisia tehtäviä muka tieteellisillä, mutta tosiasiaa aivan jonninjoutavilla jaaritteluilla „permanentista vallankumouk-

sesta”, sosialismin „käytäntöönottamisesta” ynnä muusta hölynpölystä.

Asiaan, asiaan käsiksi! Vähemmän verukkeita, lähemmäksi käytäntöä! Onko jätettävä koskemattomiksi sotatarviketoimituksista saadut liikevoitot, 500%:n suuruiset voitot ynnä muu sellainen, onko vai ei? Onko jätettävä koskemattomaksi liikesalaisuus, onko vai ei? Onko annettava työläisille valvonnan mahdollisuus, onko vai ei?

Juuri näihin asiallisiin kysymyksiin toverit Avilov ja Bazarov eivät anna vastausta, vaan huomaamattaan alentuvat „miltei-marxilaisilta” kuulostavilla „struvelaisilla” järkeilyillään porvariston apureiksi. Porvarille ei ole mikään niin mieluisaa kuin se, että sotatarvikehankkijain skandaalimaisia liikevoittoja sekä taloudellista rappiotilaa koskeviin kansan tekemiin kyselyihin vastataan järkeilemällä rikkiviisaasti sosialismin „utooppisuudesta”.

Nuo järkeilyt ovat aivan naurettavan typeriä, sillä sosialismin objektiivinen mahdollisuus liittyy *pientalouteen*, jota me emme suinkaan aio pakkoluovuttaa, emme edes säännöstellä, emme edes valvoa.

Sen „valtiollisen säännöstelyn”, josta menshevikit, narodnikit ja kaikki virkamiehet (jotka ovat houkutelleet mukaansa tov. Avilovin ja tov. Bazarovin) puhuvat vain puhuakseen, josta he haihattelevat *suojellakseen* kapitalistien liikevoittoja ja pitävät ääntä pysyttääkseen liikesalaisuuden koskemattomana,—nimenomaan sen valtiollisen säännöstelyn me pyrimme tekemään *todeksi*. Juuri siinä on asian ydin, arvoisat miltei-marxilaiset, eikä sosialismin „käytäntöönottamisessa”!

Ei kapitalistiluokan harjoittamaa säännöstelyä ja valvontaa työväkeen nähden, vaan *päinvastoin* — siinä on asian ydin. Ei Louis Blanc'ien tapaista luottamusta „valtioon”, vaan proletaarien ja puoliproletaarien johtaman valtion vaatiminen,—juuri sellaista pitää olla *toiminta rappion ehkäisemiseksi*. Muunlainen ratkaisu on korulause ja petosta.